מאמר המקרא

א רייכע אוצר פון הלכה, חיזוק, מעשיות, אויף שמירת עינים

שנה י • גליון 170 • נח - לך • שנת תשפ"ז

הרגל נעשה טבע;
שמירת עינים איז אסאך גרינגער ווי מען מיינט

בעזרת השי"ת האפן מיר צו פארעפנטליכן אין די קומענדיגע גליונות א סעריע פון אינהאלטספולע מאמרים, וואו ס'וועט אויסגעשמועסט ווערן פארשידענע נקודות און לימודים, וויאזוי צו 'קונה זיין שמירת עינים פראקטיש געריעדט', באגלייט מיט שיינע הדרכות והוראות, מפי ספרים וסופרים.

לאמיר טאקע אויסנוצן די לאנגע ווינטער חדשים, צו לערנען און אריינענעמען פרישע יסודות פאר א לעבן מיט דער הייליגער עבודה פון 'שמירת עינים' אויף א טאג-טעגליכן באזיס, והבא לטהר מסייעין אותו!

א
נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב; דורך 'הרגלי באקומט מען אין איינגעבאקענע נאטור פון קדושה

איז שמירת עינים אייביג אזוי שווער?

וועלן מ'רעדט וועגן די עבודה פון שמירת עינים, קען עס בטעות באטראכט ווערן ווי א שטענדיגע, שווערע מלחמה, וואס יעדעס מאל ווען מ'גייט ארויס אויף דער גאס הייבט זיך אן א פרישער גערענגל און אן אייביגע עול, צו קעמפן מיט אלע כוחות נאכאנאנד נישט צו געבן א שלעכטן בליק.

אזא בליק ברענגט ביי געווסע מענטשן א ווידערגעפיל צו דעם הייליגן ענין. כאטש מ'ווייסט אז שמירת עינים איז א הארבער חיוב מדאורייתא, אבער מ'זעט זיך צו 'ווייט' פון קענען דאס אויספירן למעשה, ווייל מען מיינט אז מ'וועט זיך דארפן שלאגן אגאנץ לעבן, כאילו שמירת עינים איז א שווערער עול וואס ווערט קיינמאל נישט גרינגער.

זכות הוצאות הגליון

נתנדב ע"י הרבני הנגיד, ראש וראשון לכל דבר שבקדושה

הר"ר **יואל עפשטיין** הי"ו

לרגל נשואי בתו למזל טוב

לזכות הכלה פריידא בת יהודית, ולזכות החתן שמחה בן יהודית פערל

זכות הגדולה של רבבות בני ישראל המתחזקים מדי יום ביומו בקדושה וטהרה תעמוד לימין הנדבן החשוב להתברך משמי מעל בכל מילי דמיטב. אמן.

מעסעדזשעס
פון די קוראי הגליון

א נארמאלער מענטש

איך וויל מיר שטארק באדאנקען פאר די מאמר פון סוכות ווי ס'איז אזוי שטארק ארויסגעברענגט געווארן אז אמת'ע שמחה און צופרידנקייט האט מען בלויז דורך שמירת עינים, און אויב מ'לאזט לויפן די אויגן ברענגט דאס נאר אומצופרידנקייט. ס'איז געווארן זייער שיין און איידל ארויסגעברענגט, און דאס האט שטארק גערעדט צו מיר, אז אפילו בגשמיות איז מען אסאך א רואינגערער און נארמאלערער מענטש.

שמואל - ווילאמסבורג

פערציג 'מאל' אנשטאט פערציג 'טעג'

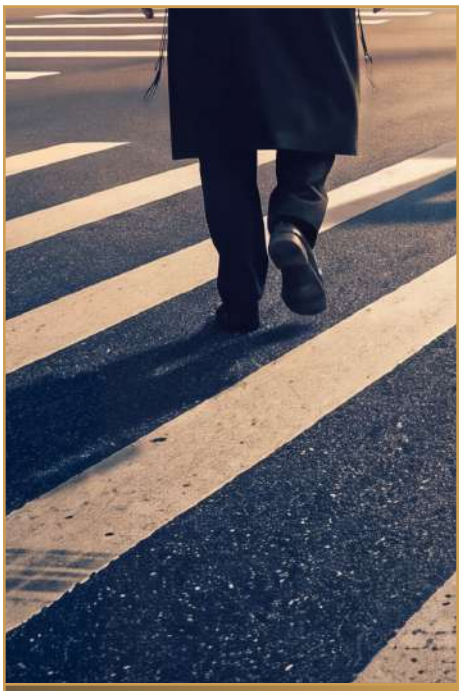
כ'האב זיך געוואלט אונטערנעמען א קבלה פאר פערציג טעג, אבער כ'האב געשפירט אז ס'איז א שווערע משא אויף מיר, איבערהויפט אז אויב מ'איז איין טאג דורכגעפאלן, האט מען די (אומריכטיגע) הרגשה כאילו דער גאנצער חשבון איז פארלוירן געגאנגען.

האב איך דעריבער געטראכט א מהלך, זיך אונטערצונעמען נישט פערציג טעג, נאר פערציג מאל! דהיינו, אז די קומענדיגע פערציג מאל וואס איך גיי זיך היטן די אויגן וועל איך דאס פארצייכענען. די עצה ארבעט אז מען מאכט זיך א צעטל אדער א נאוט אויפ'ן טעלעפאן, און יעדעס מאל וואס מ'איז געווען אין גאס מיט הצלחה מאכט מען א טשעק אדער מ'שרייבט אראפ דעם נומער.

דאס העלפט שטארק אז אפילו אויב מ'איז אמאל דורכגעפאלן ח"ו, פארלירט מען נישט דעם ביז־יעציגן חשבון. אויב מ'האלט ביי נומער פינף און ס'האט פאסירט א ראי' אסורה חלילה, גייט מען דעם קומענדיגן מאל ווייטער צו נומער זעקס. דאס גיט א געוואלדיגן געפיל פון הצלחה, ווייל מ'זעט בחוש ווי מ'רוקט זיך פארואוס. און נאכ'ן דערגרייכן פערציג מאל הייבט מען אן נאכאמאל פרישע פערציג טעג, וחוזר חלילה.

מיט'ן אויבערשט'נס הילף האט דאס מיר אסאך ארויסגעהאלפן און ס'קען אפשר זיין א הילף אויף פאר אנדערע אידן.

ל. ו. ברוקלין

די סיבה פארוואס ס'קען אויסקוקן אזא אפהיטן די אויגן איז א שווערע עבודה, איז נאר צוליב אונזער געוואוינהייט! פון קליינווייז אן איז מען איינגעוואוינט זיך ארומצוקוקן איבעראל וואו מ'גייט. דערצו איז דער מענטש שטענדיג נייגעריג צו זען אלעס און מיטהאלטן יעדע זאך וואס פאסירט.

און אזוי קריכט אריין א יאוש-וועריגל אין הארץ, אז וויבאלד מ'קען דאס ממילא נישט מקיים זיין, איז שוין בעסער אויפצוהייבן די הענט און זיך אונטערגעבן די נסיונות ח"ו.

ס'איז אלעס בלויז א געוואוינהייט

אנטפלעקן אונז אבער די **ספרים הק'** א וויכטיגן סוד, אז ס'איז אינגאנצן נישט אזוי שווער. דער שליסל צו געווינען די מלחמה איז איין זאך: הרגל.

די סיבה פארוואס ס'קען אויסקוקן אז אפהיטן די אויגן איז א שווערע עבודה, איז **נאר צוליב אונזער געוואוינהייט!** פון קליינווייז אן איז מען איינגעוואוינט זיך ארומצוקוקן איבעראל וואו מ'גייט. דערצו איז דער מענטש שטענדיג נייגעריג צו זען אלעס און מיטהאלטן יעדע זאך וואס פאסירט. קוקן דויערט בלויז א סעקונדע - אן 'אויגנבליק'. דאס איז גורם אז דער מענטש זאל נאטירליך לאזן די אויגן קוקן איבעראל, און עס זאל זיין זייער שווער זיי איינצוהאלטן.

אבער וועז א מענטש טוישט זיין הרגל, ער געוואוינט זיך איין אז די אויגן זענען נישט הפקר, ער לאזט זיי נישט וואנדערן פריי, נאר ער גיט אכטונג וואו ער קוקט - **טוישט זיך זיין נאטור אין בלויז א קורצע צייט!** שמירת עינים איז בכלל נישט אזא "בארג" וי מען מיינט, אוז יעדער האט די מעגליכקייט דאס אויסצופירן. נאכמער, אויב דער מענטש געוואוינט זיך איין צו האבן קאנטראל אויף זיינע אויגן, ווערט עס אויס מלחמה! ער דארף מער נישט קעמפן אן אויפהער זיך צו שטארקן אויף די נסיונות, ווייל ס'ווערט איינגעבאקן אין אים אלס א דבר פשוט אוז א טבע שני, אז ער קאנטראלירט די אויגן אוז לאזט זיי נישט זען אלעס וואס ס'לאזט זיך.

ב
לֹא יָסוּר מִמֶּנָּה; די הימלישע מתנה פון 'הרגל' וואס טוישט דעם מענטש

צוביסלעך ווערט מען אנדערש

דער יסוד איז באקאנט פון די **קדמונים**, אוז דער הייליגער **רבי ר' אלימלך זי"ע** ברענגט עס אין צעטיל קטן[א]: **"ההרגל על כל דבר נעשה שלטון"** - וועז א מענטש געוואוינט זיך איין אין סיי וועלכער זאך, באקומט ער דערויף א שליטה. די געוואוינהייט ווערט ביי אים א נאטור.

דער בורא עולם האט אריינגעלייגט אינעם מענטשליכן נאטור א כח וואס רופט זיך 'הרגל', וואס איז איינע פון די גרעסטע מתנות וואס מיר האבן באקומען. דאס באדייט אז דער מח פון א מענטש איז נישט ווי א שטיין וואס בלייבט אלעמאל די זעלבע, נאר ס'איז ווי וווייכע ערד וואס מ'קען דערויף אויסטרעטן וועגן אוז שטעגן וועלכע פארבלייבן אויף שפעטער.

אייביג וועז מ'טוט א זאך 'צום ערשטן מאל' קומט עס אן שווער, ווייל מ'דארף טראכטן יעדן טריט אוז מ'דארף אינזין האבן וואס מ'טוט, ממש ווי איינער וואס גייט דורך א פעלד וואו ס'איז נאך נישטא קיין שום וועג, אוז ער דארף זוכן וואו אוועקצושטעלן יעדן טריט. דאס צווייטע מאל איז שוין גרינגער, ווייל ס'איז שוין דא א לייכטע שטעגל. דאס דריטע מאל איז עס נאך גרינגער. אוז אזוי יעדעס מאל ווערט דער וועג ברייטער אוז טיפער, ביז ס'ווערט אן אויסגעטראטענער מהלך, וואו מ'קען שפאצירן אן קיין שום אנשטרענגונג!

נאכ'ן זיך צוגעוואוינע טוט מען עס פון זיך אליין

א ביישפיל דערצו: וועז א קליין קינד לערנט זיך דאס ערשטע מאל צובינדן די שיך, פלאגט ער זיך היבש, ער דארף כאפן וויאזוי מ'טוט דאס אוז מ'דארף עס איבערמאכן עטליכע מאל ביז דער קניפ האלט זיך שטארק... אבער נאך עטליכע יאר קען דער מענטש צובינדן זיינע שיך אן טראכטן. ער קען זיין פארנומען צו רעדן מיט א צווייטן אוז ער וווייסט אפילו נישט אז זיינע הענט האבן יעצט עפעס געטון. דער כח פון הרגל נעמט איבער זיין גאנצע מח, אוז ער טוט די זאך ווי פון זיך אליין.

נאך א ביישפיל: א נייער דרייווער איז ממש פארציטערט ביים פירן א קאר די ערשטע מאל, מ'קען נישט רעדן מיט אים בשעת'ן דרייוון אוז ער איז פולקאם קאנצענטרירט ביי יעדן דריי וואס ער מאכט. אבער נאך א שטיק צייט פון דרייוון קען ער בשעת מעשה אויסהערן א שיעור אדער שמועסן מיט מענטשן, ווייל ער דרייווט שוין אויטאמאטיש מיט זיין כח פון הרגל.

ס'איז בלויז שווער אין אנהויב

פונקט ווי דאס ארבעט ביי אלע אברים אוז ביי אלע מדות, איז דאס אויך גילטיג וועז עס קומט צו אפהיטן די אויגן מיט שמירת עינים. אויב א איד געוואוינט זיך איין אז זיינע אויגן זענען נישט הפקר צו קוקן איבעראל, דעמאלט קען ער מיט דער צייט זוכה זיין צו וווערן איינגעוואוינט צו האבן נאטירליכע שמירת עינים, אן דעם וואס ער זאל יעדעס מאל האבן א פרישער נסיון אדער התגברות!

אזוי שרייבט **הרה"ק הרש"ב מליובאוויטש זצ"ל** אין א קונטרס אויף שמירת עינים (קונטרס העבודה פ"ב): **"והכבדות בזה הוא רק בעת הראשונה שצריך**

א) אות י"ז, וכבר מצינו לשון זה בספר תקון מדות הנפש בהקדמה ד"ה ואחרי, ומובא ב**שערי תשובה** לרבינו יונה סוף שער השני בשם ספרי המוסרים.

א קבלה פון נאכמיטאג ביז ביינאכט...

הר"ר ה.כ. הי"ו דערציילט:

ס'איז שוין א לענגערע צייט וואס איך פרוביר זיך צו שטארקן מיט שמירת עינים, און נישט אלעמאל איז עס אזוי גרינג. אסאך מאל האב איך יא זוכה געווען דערצו, אבער ליידער זענען געווען טעג וועו ס'איז נישט געגאנגען אזוי געשמירט. און אפילו אין א טאג וועו כ'האב פרובירט יא אכטונג צו געבן, האט זיך אלץ געמאכט אז מ'דארף אריבערגיין א גאס, אויפהייבן די אויגן אדער זיך אומקוקן צוליב עפעס, און מ'זעט ליידער וואס מ'זעט.

כ'האב אלעמאל געוואוסט אז די בעסטע עצה פאר מיר וואלט געווען צו גיין אויפ'ן גאס אן די גלעזער. אבער למעשה האב איך זיך קיינמאל נישט געקענט נעמען דערצו. כ'האב זיך געשעמט אז מענטשן וועלן מיר זען, און בפרט אז אמאל מאכט זיך אז מ'גייט צוזאמען מיט חברים וכדומה.

א צייט צוריק איז מיר אויסגעקומען צו פארן קיין אויסלאנד צו א משפחה־שמחה, און וועו כ'האב געדארפט דורכגיין דעם עירפארט בין איך שוין ב"ה צוגעוואוינט פון אלס יונגער בחור אז ס'איז א דבר פשוט דארט אויסצוטון די גלעזער. דורכאויס די רייזע בין איך טאקע נישט געגאנגען מיט גלעזער, און דעמאלט האב איך ערשט אויפגעפאסט און באמערקט וויפיל ס'האט מיר אפגעהיטן! אפילו וועו כ'האב געדארפט אויפהייבן די אויגן צוליב עפעס, אדער וועו כ'בין געזעסן אויפ'ן פליגער און אומווילנדיג אויפגעהויבן דעם קאפ, האב איך כמעט גארנישט געקענט זען אן קיין גלעזער.

נאכ'ן אהיימקומען פון דער נסיעה האב איך זיך געמאכט דעם חשבון אז כ'האב א נאנטן קרוב וואס מוטשעט זיך שוין זייער לאנג מיט שידוכים. מ'טראגט אים כמעט גארנישט אן, און וועו יא וועט עס גלייך אפגעווארפן. כ'האב געשפירט אז איך מוז עפעס טון פאר אים, און אויב דאס גיין אן קיין גלעזער האט מיר אזויפיל געהאלפן אין עירפארט, דעמאלט דארף איך דאס ממשיך זיין. ס'איז טאקע שווער און אומבאקוועם, אבער כ'וועל זיך מקבל זיין אויסצוטון די גלעזער אין גאס, און בזכות דעם זאל ער שוין געהאלפן ווערן בקרוב.

מיין ערשטער מחשבה איז געווען צו מאכן די קבלה פאר א גאנצע וואך. אבער וועו עס איז געקומען למעשה, האב איך געשפירט אז איך קען דאס נישט. א גאנצע וואך האט מיר אויסגעזען צו גרויס און צו שווער.

עס איז דעמאלט געווען נאכמיטאג. האב איך געטראכט צו מיר: "א גאנצע וואך קען איך טאקע יעצט נישט מקבל זיין, אבער פון יעצט ביז ביינאכט, קען איך דאך יא"... וכך הוה, כ'האב זיך מקבל געווען, אז כאטש די עטליכע שעה, פון יענעם נאכמיטאג ביז ביינאכט, וועל איך נישט ארויסגיין אויפ'ן גאס מיט די גלעזער.

איך האב ב"ה אויסגעפירט די קבלה ביז'ן סוף פונעם טאג. און 'מצוה גוררת מצוה', ס'האט אנגעהאלטן נאך א טאג, און דערנאך נאך א טאג. די קליינע קבלה פון עטליכע שעה האט זיך ווייטער געצויגן א לאנגע צייט. השי"ת זאל העלפן ווייטער.

ב"ה אז א קורצע צייט שפעטער האט מען געבראכן טעלער און מיין קרוב האט געטראפן א שיינעם שידוך, נאך בעסער ווי אלעס וואס מ'האט שוין אנגעטראגן פריער. אבער דער עיקר חידוש בין איך שפעטער געווואויר געווארן, אז דעם שידוך האט מען צום ערשטן מאל אנגעטראגן **ממש יענע נאכט, גלייך נאכדעם** וואס איך האב זיך אונטערגענומען מיין קליינע קבלה צו האבן שמירת עינים אויף עטליכע שעה!

פאר מיר איז דאס געווען א מורא'דיגער חיזוק. איך האב זיך אפילו נישט געקענט אונטערנעמען א גאנצע וואך; אבער פון דער קליינער קבלה איז ארויסגעקומען אזא ישועה פאר מיר אויפ'ן לאנגען טערמין, און אויך אזא גרויסע ישועה פאר מיין קרוב, ממש אויפ'ן פלאץ. תשועת ה' כהרף עין!

פתחו לי פתח כחודו של מחט, ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם.

להכביד על עצמו ולהתגבר על טבעו ורצונו, ובמשך הזמן יתרגל בכך" - די שוועריגקייט ביים היטן די אויגן איז נאר אין אנפאנג, וועו ער דארף זיך פלאגן און זיך מתגבר זיין אויף זיין אייגענער טבע און רצון, אבער מיט דער צייט געווואוינט ער זיך צו און ס'איז מער נישט אזוי שווער.

קומט אויס אז שמירת עינים איז אסאך גרינגער וי דער יצר הרע וויל אונז איינרעדן! ס'איז בלויז שווער אין אנהויב, און ס'איז נישט קיין מלחמה וואס ציט זיך שטענדיג מיט'ן זעלבן שטארקייט! די עבודה פון 'שמירת עינים' איז ענדערש אזוי וי אן אינוועסטמענט וואס מ'איז משקיע אין זיך אליין, מ'לייגט טאקע אריין כוחות אין די ערשטע צייט, אבער דאס ברענגט א געוואלדיגע רואיגקייט אויף שפעטער. ס'פאדערט זיך **בלויז די פעסטע החלטה** אז: "יא, איך גיי אנהייבן צו ארבעטן אויף א גוטע, געזונטע הרגל אין שמירת עינים!"

אביסל הרגל טוישט דעם גאנצן מציאות

דער **מסילת ישרים**[ב] (פרק י"א, סוף פרטי מידת הנקיות) דערמאנט די נקודה, אז גלייך וועו א מענטש באשליסט זיך אפצוהיטן, ווערט עס מיט אביסל הרגל אסאך גרינגער וי מ'וואלט געקענט טראכטן:

מ'קען נישט לייקענען, אז עס קומט אן אביסל שווער פארן מענטש צו זיין אינגאנצן אפגעהיטן, אבער ס'איז נישט אזוי שווער וי עס זעט אוים, און עס איז שווערער אין מחשבה וי אין מציאות. ווייל וועו א מענטש מאכט אפ ביי זיך אז ער וויל זיך אזוי פירן, ווועט עס אים **מיט אביסל הרגל וועו ערן אסאך גרינגער וי ער וואלט געקענט טראכטן**, און דאס איז א זאך וואס די ערפארונג ווייזט אז עס איז אמת.

ב) זה לשונו: "אינני יכול להכחיש שיש קצת טורח לאדם להגיע אל הנקיות הזה [כפי שהוא קורא לטהרה ופרישות], אף על פי כן אומר, שאין צריך טורח כל כך כמו שנראה לכאורה, והמחשבה בדבר הזה קשה מן המעשה. כי כאשר ישים האדם בלבו ויקבע ברצונו להיות מבעלי המדה הטובה הזאת, הנה במעט הרגל שירגיל עצמו בזה תשוב לו קלה הרבה יותר ממה שהיה יכול לחשוב, וזה דבר שהנסיון יוכיח אמיתו".

ג

כִּי קָרוֹב אֵלֶיךָ הַדָּבָר מְאֹד; שמירת עינים זאל ווערן א נאטירליכע אינסטינקט

די אויגן קוקן פון זיך אליין אוועק

דער בעל **חובת התלמידים** (פרק יג) איז מסביר מיט זיין זיסע שפראך דעם געוואלדיגן כח פון הרגל וואס קען ממש טוישן דעם מענטש אויף אייביג:

א מענטש קען זיך אויסארבעטן אז ווען ער גייט אויף דער גאס זאל ער בכלל נישט זען קיין שום דבר אסור. נישט ווייל ער שלאגט זיך כסדר מיט'ן יצר הרע נישט צו קוקן, נאר פשוט ווייל ער האט זיך אזוי איינגעוואוינט ביז ס'איז געווארן א חלק פון זיין נאטור.

מען קען דאס פארשטיין געבן מיט א משל. ווען א קליין קינד הייבט אן שלאפן אין א גרויסן בעט, פאסירט אפטמאל אז ער פאלט אראפ אינמיטן שלאף, אבער ווען ער ווערט אביסל עלטער דרייט ער זיך ביים שלאפן פון איין זייט צו דער אנדערער און ער פאלט נישט אראפ. וואס איז די סיבה דערצו? ווייל ער האט זיך אזוי איינגעוואוינט. ער דארף שוין אפילו נישט טראכטן דערפון; פון זיך אליין דרייט ער זיך צוריק אויף דער אנדערער זייט.

דאס זעלבע איז מיט אן ערליכן איד וואס געוואוינט זיך איין פון זיינע יונגע יארן צו לעבן מיט שמירת עינים. ס'ווערט איינגעקריצט ביי אים אין מח אז ער קוקט נישט וואו מ'טאר נישט, און דאן ווען ער ווערט עלטער, אפילו ווען ער קומט נאר נאנט צו א ראיה אסורה, קוקן זיינע אויגן פון זיך אליין אוועק, אן דעם וואס ער זאל אפילו אויפכאפן וואס עס האט פאסירט, ווייל ס'ווערט ביי אים א נאטירליכע געוואוינהייט.

מען קען יא דינען דעם רבש"ע דא אויף דער וועלט

דערמיט ברענגט דער **חובת התלמידים** ארויס במתק לשונו אז מ'דארף נישט אנטלויפן פון דער וועלט כדי צו זיין אן ערליכער איד וואס דינט דעם רבש"ע! דער כלל איז 'תורה לא בשמים היא' - מ'קען זיין דא אויף דער וועלט און דינען דעם אויבערשטן. מ'דארף נאר וויסן **וויאזוי** זיך צו דרייען אויף דער וועלט:

ס'זענען פאראן מענטשן וואס זענען זיך טועה און מיינען אז די גאנצע וועלט איז א פלאץ פול מיט תאוות און שלעכטע מחשבות, און ווער ס'וויל דינען דעם רבש"ע דארף זיך דערווייטערן פון דער גאנצער וועלט.

דער אמת איז אבער נישט אזוי. דער רבש"ע האט אוועקגעשטעלט דעם ריכטיגן וועג ווי אזוי אים צו דינען אפילו אויף דער וועלט, מיט אלע תאוות און מכשולות וואס נעמען ארום דעם מענטש. דער מציאות איז, אז א מענטש קען זיך אויסארבעטן אז דער ערליכער וועג זאל ווערן ביי אים א נאטירליכקייט.

די תורה זאגט אונז 'כי קרוב אליך הדבר מאוד'. דאס מיינט אז יעדער איינער קען צו דעם צוקומען! יעדער איד קען עררייכן אפגאהיטענע אויגן. מ'דארף נאר דערצו אביסל הרגל, זיך איינגעוואוינען אפצוהיטן די אויגן וועג מ'גייט ארויס אויף דער גאס נישט צו קוקן איבעראל, און דעמאלט ווערט עס אן איינגעבאקענער נאטור!

ג) זה לשונו: "... יכול אתה לתקן א"ע בהם עד שיעשו טבע שלך ולא תצטרך בכל פעם להזכיר עצמך בהם, אם מילדותך תתחיל בהם, למשל יכול אתה להגיע שבשעה שאתה עובר ברחוב, לא תצטרך לעצום את עיניך מראות ברע, רק גם מעצמך לא תראה אותם, העבר עיני מראות שוא, שהעינים בעצמן לא תראינה את השוא.

"...למשל בילדותו יכול הי' לפול ממשכבו בלילה, וכשיגדל מתהפך הוא מצד אל צד וכשמגיע אל קצה מטתו, שב ומתהפך אל עבר השני, והוא לא ידע אף לא ראה אם שוכב הוא בקצה מטתו או באמצעה. בצדדיו, בשכמו ובכל בשרו מרגיש הוא זאת, ובאה ידיעה זו במוחו וחשב ופקד שמעתה ישוב ויתגלגל אל אמצע מטתו, והוא לא ידע אף בחלומו ממחשבה חזקה כזו שהניעה את כל גופו. ואף אם בקטנותו לא חשב כזאת, מ"מ כיון שנתגדל בידיעה זו שישמור עצמו שלא יפול, נקלטה המחשבה בבשר מוחו, בעורקיו ובעצביו ויהי להם לטבע, שמעצמם חושבים, אף פועלים ומניעים אותו.

"...עיניך כאשר רק יתחיל להתקרב לפניהן דבר האסור להסתכל בו, עוד מטרם תראינה ראי' בהירה, ועוד טרם ידע מוחך ודעתך כי דבר אסור לפניהם, מהר תסובבנה ימינה, שמאלה, או ארצה, ואתה לא תדע, אף כל סביבותיהן לא תרגיש ואת האסור לך לא תראה".

ד) זה לשונו: "...בני העולם טועים, לחשוב על עוה"ז אשר ד' בראו, כי מין אוצר של תאות מחשבות ונטיות רעות הוא, ומי שרוצה לעבוד את ד' מוכרח לצאת ולהתרחק מן העולם כלו, ובשביל זה כל ימיהם רחוקים הם מעבודה וקדושה ובשטותי העולם שקועים, דומים הם למי שראה איש שטבע א"ע בנהר ויגזר אומר, שהמים עצם רע הוא בעולם ונבראו רק להמית. וכמה שוטה הוא איש כזה, האם אפשר להיות בלא מים, וכי בשביל שמשוגע זה לא השתמש במים כראוי, ותחת להחיות בהם את הצומח, חי, ומדבר, המית א"ע בהם, רעים הם המים. כן הוא גם עם העולם כלו. עולם שבראו ד' הוא, ואף בתחתית העולם בכל עקמימותיו ובכל פתלתוליו נמצאים דרכים, מחילות ומערות, אשר אל בוראו ואל אדונו אדון העולם מובילים, וכל החסרון הוא רק באדם, שאינו משתמש עם דברי העולם לטוב רק לרע".

איבערבליק

'שמירת עינים' בלייבט נישט אלעמאל א שווערע מלחמה. מ'דארף בלויז באקומען א הרגל אפצוהיטן די אויגן, און וויפיל מער מען געוואוינט זיך איין דערמיט, ווערט עס אסאך ליכטער.

די סיבה פארוואס מען מיינט אז ס'איז אזוי שווער, איז ווייל מ'איז צוגעוואוינט פון קליינווייז אן זיך ארומצוקוקן איבעראל. אבער ווען מען טוישט דעם הרגל, טוישט זיך דער נאטור זייער שנעל, און שמירת עינים ווערט איינגעבאקן ווי א 'טבע שני'. ס'איז בכלל נישט אזא 'בארג', און יעדער האט די מעגליכקייט דאס צו טון.

דער רבוש"ע האט אונז געגעבן די מתנה פון 'הרגל', וואס באדייט אז דער מח איז ווי א 'וועג' וואס מ'קען אויסטרעטן. אויב מען טוט די זעלבע פעולה אסאך מאל, ווערט מען צוגעוואוינט דערצו, און דערנאך פארט עס שוין ווי פון זיך אליין, פונקט ווי מענטשן זענען צוגעוואוינט צו טון קאמפליצירטע זאכן, ווי צובינדן די שיך אדער דרייוון א קאר, אן אפילו טראכטן בשעת מעשה וואס מ'טוט.

עס פאדערט זיך בלויז א פעסטע החלטה אז מ'וויל אנהויבן ארבעטן אויף א געזונטע געוואוינהייט, און מיט דער צייט באקומט מען בעז"ה א הרגל פון נאטירליכע שמירת עינים.

וויאזוי פירט מען דאס אויס אויף למעשה? וואס איז דער מהלך אויפצובויען דעם כח פון 'הרגל'?

המשך אין די קומענדיגע גליונות בס"ד

א געשריי אין חלום

א יונגערמאן האט מיר פארציילט אז ער האט א צרה וואס ער מוטשעט זיך שוין דערמיט עטליכע יאר. איין פרייטאג צונאכטס האט ער געליינט אינעם גליון 'טהור עינים' ווי אידן נעמען זיך אונטער א קבלה אין שמירת עינים און זיי זענען ישועות. האט ער געטראכט: "וואו בין איך?"

אויפ'ן פלאץ האט ער זיך געמאכט א קבלה אין שמירת עינים. ס'איז געווען גאר גאר א שווערע קבלה, און ער האט געבעטן דעם באשעפער אז אין דעם זכות זאל ער זען א ישועה בקרוב. שפעטער, ווען ער איז געגאנגען שלאפן, ליגנדיג אין בעט, האט ער געטראכט צו זיך: "ס'קען טאקע זיין אזא זאך? איך פלאג זיך שוין אפאר יאר מיט א פראבלעם און די ישועה וועט קומען אזוי שנעל?" – דער בעל דבר ברענגט דאך אלץ אריין ספיקות.

אזוי אינמיטן די מחשבות איז ער אינגעשלאפן, און ער הערט אין חלום ווי איינער שרייט: "דעק אים אויף! דעק אים אויף!"... ער וועקט זיך אויף מיט א פחד ובהלה און ער זעט אז זיין קליין פינף חדשים'דיגע בעבי ליגט אין דעם 'קריב' נעבן אים, זייענדיג אינגאנצן איבערגעדעקט מיט א דיקע 'בלענקעט'. ווען ער האט עס אויפגעדעקט האט ער געזען ווי דאס קינד ווארפט זיך ממש און קען זיך נישט כאפן דאס אטעם.

ס'האט זיך ארויסגעשטעלט אז די עירקאנדישאן האט געבלאזן אינעם צימער, און די מאמע האט מורא געהאט אז דאס קינד וועט זיך פארקילן, האט זי ארויפגעלייגט א דיקע דעקע אויפ'ן קינד. אבער אינמיטן שלאף האט די בעבי געשלעפט די דעקע ביז ער איז געווארן אינגאנצן איבערגעדעקט און האט זיך ממש אנגעהויבן שטיקן. אויב וואלט עס דער טאטע דורכגעשלאפן, וואלט געווען א לוי' ה"י. אבער אין חלום האט אים איינער געשריגן: "דעק אים אויף! דעק אים אויף!" און דורכדעם האט דער טאטע געעפנט די בלענקעט און דאס קינד איז גערעטעוועט געווארן.

זאגט מיר דער טאטע: "איך האב געקוועלקלט צי א קבלה אין שמירת עינים קען ברענגען א ישועה, האט דער אויבערשטער מיר גלייך געוויזן און גערעטעוועט מיין קינד ממות לחיים. הגם אונז גלייבן אלעמאל, אפילו מ'זעט נישט, אבער אסאך מאל וויל דער רבוש"ע ווייזן אז מ'זאל עס זען אפן. איך האב געגומען א קבלה, און צוויי שעה שפעטער האב איך געהאט אזא מעשה. ס'איז דא א באשעפער אויף דער וועלט!"

הרב מענדל וויס שליט"א אין א שיעור אויף 'נאר אמונה'

נישט יעצט!

וועז דער נסיון איז דא קען א מענטש שפירן ממש ווי געצווינגען און ער האט נישט קיין שום מעגליכקייט זיך ארויסצודרייען דערפון.

הרה"ק רבי שלומ'קע זוויהלער זי"ע האט אמאל געזאגט פאר א איד, וועז עס קומט א נסיון, **קודם זאג 'נישט יעצט'.** ווייל צען מינוט קענסטו זיך זיכער מתגבר זיין, און נאכדעם וועט מען זען ווייטער.

דאס איז א מורא'דיגע חכמה, וואס מיר נוצן אפט די עצה פאר בחורים וועלכע זאגן אז ער איז ממש געצווינגען צו קוקן דעם און יענעם דעוויי"ס.

קודם 'יעצט' פאר צען מינוט האלט זיך שטארק.

די צען מינוט איז דאך עפעס וואס בדרך כלל קען א מענטש זיך שטארקן, און ווי נאר ער האט באווייזן זיך צו שטארקן פאר גאנצע צען מינוט, האט דאס אויפגעבויעט זיין אינערליכע כח התגברות, און אסאך מאל איז שוין אינצווישן די תאוה אויסגעווועפט, און דערמיט האט ער מנצח געווען דעם יעצטיגן ערזאגל, מיט חיזוק ווייטער זיך צו האלטן שטארק בעז"ה.

עס איז אבער וויכטיג צו באטאנען אז די נקודה איז דוקא נישט צו 'אפשטופן' דעם מכשול פאר צען מינוט. ווייל א איד טאר קיינמאל נישט זאגן, אז איך גיי בידים טון א מכשול אין צען מינוט... נאר דירעקט נוצט מען די שפראך, "יעצט נישט, פאר צען מינוט וועל איך זיך האלטן שטארק". און דאס איז מיט די האפענונג אז אויך נאכדעם וועט מען זיך קענען שטארקן בסייעתא דשמיא.

***

מענין לענין איז פארהאן אן ענליכע עצה, וואס מען בויעט אויף דעם זעלבסט קאנטראל ביי אנדערע זאכן, וואו מען שטעלט זיך אויס בדוקא צו זיין אומבאקוועם, מיטן ציל צו אויפבויען די כוחות אז 'נישט אייביג דארף איך זיין באקוועם'.

איינס פון די שווערע זאכן ביי א נסיון איז אז היות דער נסיון ברענט, איז דאס די באקוועמסטע זאך פארן מענטש, און אוועקגיין דערפון וועט אים זיין שווער און אומבאקוועם.

דערפאר לערנט מען אויס צו מאכן עקסערסייז זיך אליינס אריינלייגן אין אומבאקוועמע סיטואציעס. ווי למשל זיצן ביים טיש און ווארטן פינף מינוט בעפארן אנהייבן עסן, גיין אין רעגן אן זיך איינציען די מוקסלען, נאר אננעמען דעם אומבאקוועמען נאסקייט רואיג און געלאסן. דערמיט ווערט מען באקוועמער צו זיין אומבאקוועם, און בעת נסיון וועט מען האבן שטערקערע כוחות צו זיין אומבאקוועם, און נישט מוזן נאכלויפן די יעצטיגע תאוה.

"עצה טובה" קאלעם, אינעם חודש'ליכע "לב להאזין" אימעיל, ווי זיי געבן איבער אינפארמאציע פונעם מדריך'ס טישל

כִּי חִלַּצְתָּ אֶת עֵינִי מִדֶּחִי

הייליגע שעג אריבער מיט גרויס התרוממות ביי טויזנטער מקבלי הקבלות וואס זענען באגלייט געווארן מיט די הייליגע "עיני" קבלה דורכאויס דעם געהויבענעם חודש תשרי

ירח האיתנים אדורך ביי צענדליגער טויזנטער אידן אויף א העכערן פארנעם נאכן היטן אויף זייערע אויגן און ארויפגיין א דרגה אין קדושת העינים – מאסיוועד פלייץ פון פרישע קבלות דורכאויס הייליגע טעג ווען אידישע קינדער האבן ארויסגענאפט זכותים לימי הדין העעל"ט – פילע אידן האבן זיך ווידער אנגעשלאסן און באנייט זייערע קבלות אין די ימי הרחמים והרצון אנצוהאלטן אויף ווייטער מיט זייערע פרישע גדרים וסייגים

ברוב עם הדרת מלך

אומגלויבליכער סוקסעס ווען אנשטאלט "עיני" קבלות גרייכט צו הויכפונקט פון כמעט 35,000 פעסטע קבלות צו היטן אויף די הייליגע אויגן!

צאל קבלות ווייט ווייטער איבערגעשטיגן העכסטע פאראויס שאצונגען – נומערן רעדן פאר זיך וויפיל דער עם קדוש וויל און איז גרייט צו שטייגן און ווערן בעסער מיטן אפהיטן די אויגן, און מיט דעם זיין באשיצט פון די שווערע נסיונות הזמן און זיין נענטער לאביהם שבשמים

וי"א ה' אליו

לעצטער "עיני גורל" פון דעם קבלה סעזאן דעם קומענדיגן דינסטאג פרשת וירא – ש"ז חשוון הבא עלינו ליט לעצטע געלעגנהייט אריינצוכאפן זיין א טייל פון דעם אויסטערלישן הילכיגן קידוש שם שמים

לעצטער גורל פאר דעם סעזאן וועט ווערן ארויסגעצויגן דינסטאג וירא – לעצט מינוטיג-מאסיוועד פלייץ פון קבלות ווערט ערווארטעט אין די הויפטקוואדרין ווען אידישע קינדער וועלן אריינכאפן די סאמע לעצטע געלעגנהייט צו זיין א טייל פון די הייליגע רעוואלוציע וואס האט אנגעהויבן דעם פרישן יאר מיטן רעכטן פוס ביי צענדליגער טויזנטער אידן

לעיני כל ישראל – חזק חזק ונתחזק!

הי"ד-יעריגער קבלה דרייוו ווערט פארענדיגט בששת צענדליגער טויזנטער קבלות בלייבן איינגעקריצט ביי די מקבלי "עיניי" קבלות צו א פרישן יאר מלא טהרה וקדושה

סוקסעספולער "עיני" קאמפיין קומט צו אן ענדע נאכן אויפהייבן גאנץ כלל ישראל מיט העכערע דרגות אין שמירת עינים

מיט א בליק אויף פאראוס: העפטיגע הכנות צום קומענדיגן זומער תשפ"ז סעזאן פרישער קאמפיין וואס וועט אי"ה אהערגעשטעלט ווערן אויף גאר הויכן שטאפל מיט פילע חידושים און וועט בעז"ה דערגרייכן העכער און וייטער

צוגעשטעלט דורך:

איבערגעגעבן דורך המשפיעים
ומחנכים המפורסמים
הרה"ג ר' **דויד מעהרינג** שליט"א
הרה"ג רבי **ישראל מרגליות** שליט"א

וויאזוי איז מען מצליח אנצוהאלטן א 'קבלה'?

5. די ריכטיגע באלאנס

ארבעטן נאר לויט די מדריגה וואו מען געפינט זיך יעצט, נישט וויניגער און נישט העכער

יעדער פארשטייט אז אויב מ'נעמט זיך אונטער עפעס וואס מ'טוט שוין סייווי, איז עס נישט קיין געהעריגע קבלה. ווידעראום, אויב מען נעמט זיך אונטער אויף עפעס וואס גייט אנקומען גאר שווער, דעמאלט איז דא א שטארקע חשש אז מ'וועט שפעטער דורכפאלן, און דעמאלט וועט זיין נאך ערגער, ווייל דער מענטש וועט שפירן אז ער קען זיך נישט האלטן צו זיינע קבלות.

די ריכטיגע מהלך איז דעריבער: אז מ'זאל זיך אונטערנעמען **עפעס וואס מ'דארף זיך אביסל אנשטרענגען דאס אויסצופירן,** אבער מ'זאל נישט נעמען קיין איבערגעטריבענע קבלות, וואס מ'האלט נאכנישט דערביי.

א גוטע ביישפיל דערצו: וועג א לאנד גייט אין א מלחמה איינצונעמען שטחים פון א צווייטע לאנד, איז אלעמאל פארהאן דריי סארט טעריטאריעס פונעם שונא: ס'איז דא **די שטחים וואס מ'האט שוין איינגענומען** – דארט איז מער נישטא קיין מלחמה; ס'איז דא **די טעריטאריע וואס געפינט זיך נאך זייער טיף אריין ביים שונא** – דארט קען מען נאכנישט קעמפן, ווייל מ'האלט נאך א שטאפל פריער; און דאן איז דא **דער שלאכטפעלד, דער שטח וואו די מלחמה שפילט זיך יעצט אפ.** דארט איז די עיקר מלחמה וואו מ'דארף פארלייגן אלע קרעפטן!

וועג ס'קומט צו אונזער רוחניות'דיגע מלחמת היצר, ארבעט עס אויפ'ן זעלבן מהלך: די חכמה איז נישט צו מאכן א קבלה אויף א זאך וואס מ'האט שוין דורכגעבראכן, און אוודאי נישט צו מאכן קיין איבערגעטריבענע קבלות אויף עפעס וואס איז נאך זייער וויט פון אונזער יעצטיגע מדריגה. **די חכמה איז זיך צו שלאגן אויף דעם שטאפל וואו מ'האלט יעצט.** אט דער 'שטח המלחמה' איז ביי יעדן אנדערש, און דארט דארף מען זיך בעיקר פארלייגן.

צוביסלעך ווערט עס א 'הרגל נעשה טבע'. דער מענטש הייבט אן שפירן באקוועם מיט דער הנהגה, ס'ווערט א חלק פון זיין לעבן. דעמאלט קען מען גיין א טריט ווייטער און נעמען נאך א קבלה. יעדע שטיק צייט קען מען בעז"ה אויסברייטערן דעם מלחמה פראנט אביסל ארויפציר, און אזוי קומט מען אן זייער ווייט, **דוקא מיט קליינע שטאפלען, נישט אויף איינמאל.**

אויב א איד גייט אויף דעם מהלך, **זיך אונטערצונעמען יעדע שטיק צייט א נייע צוגעפאסטע קבלה לויט זיין יעצטיגן מצב,** וואס ער ווייסט ביי זיך קלאר אז ער האט אצינד די כוחות דאס צו מקיים זיין, ווערט ער אודאי דערגרייכן אזעלכע פלעצער וואס ער האט קיינמאל נישט געקלערט אז ער קען זוכה זיין דערצו בעז"ה.

פיבעסק

מעסעדזשעס פון אידן ארום 'עיני'

נישט אריינקאנקורסן אויפן ארום...

א חבר האט מיר דערציילט אז ער האט מקבל געווען א קבלה אינעם 'עיני' קאמפיין, אבער ער האט נישט אריינגעלייגט זיין סעלפאן נומער צו קענען געווינען דעם גורל, ווייל ער שפירט אזא זכי' אז ער האט ב"ה געמאכט אזא קבלה זיך צו היטן די אויגן, אז ער וויל עס נישט באגרעניצן צו צוויי טויזנט דאלאר. ער וויל פשוט 'די עצם זאך' פון זיך היטן די אויגן! און נישט אז עס זאל אויסזען ווי די קבלה איז בלויז געטון געווארן צוליב דעם מתן שברה בצדה, כאילו ס'איז נאר ווערד צוויי טויזנט דאלער...

זיבער דארף מען אמאל האבן אזא שטופ און חיזוק, און דער גורל קען אסאך צוהעלפן – פונקט ווי ביי א צדקה־קאמפיין, וואו א גורל אדער מתנה קען ארויסהעלפן אז מ'זאל געבן. אבער ס'איז אויך גוט צו געדענקען, אז די זאך אליין פון שמירת עינים איז בעצם די גרעסטע געווינס - אסאך מער ווי גשמיות'דיגע רווחים.

א גרויסן יישר כח פאר'ן מעורר זיין אידן מיט די בסדר'דיגע גליונות, און אויך פאר'ן געבן דעם שטופ פאר די וואס דארפן עס האבן.

לייבוש רייכמאן - קרית יואל

בלאקירן בילדער אין אימעיל

איך וויל איבערגעבן וואס האט מיר אסאך געהאלפן מיט מיין קבלה, און ס'איז בדאי דאס מפרסם צו זיין פאר ווער עס דארף צוקומען צו אימעיל.

וועו כ'האב געקלערט וועלבע קבלה זיך אונטערצונעמען אינעם 'עיני' דריייו האב איך זיך דערמאנט אז מיט עטליבע יאר צוריק איז אין אייער גליון 'טהור עינים' געשטאנען אן עצה טובה פאר אזעלבע וואס דארפן צוקומען צו אימעיל, מיט א גרינגער וועג וויאזוי צו בלאקירן בילדער אינעם אימעיל.

אפילו אויב מ'האט א גוטן פילטער קומט געווענליך אן אין אימעיל די פראמאושענס פון גוי־אישע קאמפאניס, בענק ובדומה, אינאיינעם מיט די בילדער דערפון וואס איז ליידער א גרויסער פראבלעם. (מיט'ן אויסנאם פונעם נעטפרי פילטער וואס טוט יא בלאקירן די בילדער אינעם אימעיל).

עס איז אבער דא אן אפציע וויאזוי אנצושטעלן איינמאל פאר אלעמאל אז די בילדער זאלן זיך נישט עפענען אויטאמאטיש אינעם אימעיל. מ'דארף אריינגיין צו Gmail און דערנאך גיין צו:

Settings ➔ See all settings ➔ Images ➔ Ask before displaying external images

אויב מ'וויל שפעטער יא זען איין ספעציפישע בילד קען מען ביי יענעם אימעיל דרוקן:

דערנאך קען מען ביי א געווישן אימעיל דרוקן: Display images below

ביטע איבערלייגן די וויבטיגע אינפארמאציע, פאר'ן תועלת הרבים.

ישראל ה. אונסי

א קבלה פון איינאכט א טאג...

איך האב ליידער געהאט אסאך נסיונות אין שמירת עינים, בפרט אויף די היימישע גאסן. וועו איך האב געזען די ליסטע פון קבלות דורך דעם 'עיני פראגראם' האב איך ממש נישט געשפירט אז כ'בין מסוגל מקבל צו זיין אפילו איינע פון די קבלות. יעדע איינציגע קבלה איז מיר געווען גאר שווער.

האב איך מחליט געווען מקבל צו זיין פאר'ן אויבערשטן איין קליינע קבלה: באטש איין מאל יעדן טאג וועל איך אראפקוקן וועו מ'דארף. דאס וועט זיין מיין קבלה פאר 'עיני' – בלויז איין התגברות א טאג.

איך קען אייך זאגן, אז זינט דאן האב איך יעדן איינציגן טאג אמוויניגסטנס דרייסיג, פערציג אדער פופציג מאל וואס איך קוק ב"ה אראפ מיט די אויגן! דער זכות פון איין התגברות שלעפט שוין נאך א התגברות, און אזוי נאכאמאל און נאכאמאל. דער זכות זאל אייך ביישטיין.

ה. ק. וויליאמסבורג

דער טאג איז נישטאו!

בנוגע די קבלה פון אראפקוקן וועו מ'גייט אויף דער גאס, וויל איך צולייגן אן עצה וויאזוי אוועקצונעמען די נייגער וואס מ'האט אויף די גאס אלעס צו מיטהאלטן. איך טראבט אייביג ביי מיר וועו איך גיי אויף א גאס, פארוואס בין איך נישט נייגעריג צו זען יעצט וואס טוט זיך אין א גאס פון א צווייטע שטאט? אדער וואס טוט זיך יעצט אין עראפארט? אדער אנדערע אינטערעסאנטע פלעצער, ווייל איך בין פשוט נישט דארט, אויב אזוי טראבט איך אז באולי דער גאס וואו איך גיי יעצט איז נישטא! ס'עקזעסטירט נישט אוו איך בין נישט דארט יעצט. דער פשוטער מחשבה העלפט מיר אסאך צו קענען האלטן די אויגן אראפ אוו נישט זיין נייגעריג וואס טוט זיך ארום.

אייליק, באורא פארק

גלייך אנאנאן א קבלה

דער אינטערוועיא מיט'ן יונגערמאן וואס שטייט אינטער דעם עיני קבלה דריייו, האט מיר זייער באנומען, פון אזא קליינע זאך איז ער אנגעקומען צו אזא גרויסע זכוי הרבים, ס'איז מורא'דיג. נאבן ליינען דעם שמועס האב איך גלייך געוואלט א קבלה. א גרויסן שכח!

ר. הירש, ווילליאמסבורג

יונגעלייט אפאן אויך, נישט נאר בחורים...

אשרי חלקם פון אלע חשוב'ע אידן וואס האבן א חלק אין אראנדזשירן דעם הייליגן 'עיני' קבלה דריייו. ב'וויל נאר אנמערקן אויף די ערשטע פון די קבלות אויסוואלן 'צו האלטן די אויגן אראפ אין פארנומענע גאסן', אז

גורלות אפדעיטס:

געווינער #1 **$2,000**
מו"ה **יעקב משה שטערן** הי"ו
מאנסי ניו יארק

געווינער #2 **$2,000**
מו"ה **אברהם יושע טעלער** הי"ו
קרית יואל ניו יארק

געווינער #3 **$2,000**
מו"ה **פנחס שלעזינגער** הי"ו
מאנסי ניו יארק

געווינער #4 **$2,000**
הב' **בנימין יודא פרוזאנסקי** ני"ו
ווילליאמסבורג ניו יארק

קומענדיגע גורל
וועט בעז"ה פארקומען
דינסטאג פרשת וירא הבעל"ט

מאכט זיכער צו מעלדן אייער קבלה פאר די אויבנדערמאנטן טאג, צו פארזיכערן אייער שאנס אינעם גורל.
מ'וועט קענען הערן די געווינער אויפן טעלעפאן סיסטעם, אזוי אויך וועט עס ווערן געמאלדן דא אינעם גליון.

ספאנסערט א גורל!
מיט דעם וועט איר האבן א חלק אין טויזנטער קבלות פון אידישע קינדער רופט אונדזער עיני עסקן אויף **347-786-2690**

ערליבע אידן האבן אלעמאל געקוקט אויף אראפ, ווען מ'איז געגאנגען סיי וואו, נישט קיין חילוק וועלבע סארט גאס אדער געגנט.

ס'איז דעריבער כדאי אז מ'זאל דאס אויך אריינשטעלן אין די ליסטע פון קבלות טובות. איבערהויפט אז מיט א צייט צוריק איז געווען א 'טהור עינים קבלה דרייוו' פאר בחורים, און דארט איז דאס יא געווען איינס פון די קבלות. דאס איז נישט בלויז געאייגנט נאר פאר בחורים, נאר ס'זענען זיבער פארהאן אסאך אידן וואס האבן די כוחות צו מאכן אזא קבלה.

פארשטייט זיך אליין, אז אויב איינער האלט נאבנישט ביי אזא דרגא, דארף ער נישט ווערן צעבראכן חלילה דערפון. נאר אדרבה, זאל ער משתוקק זיין וויסנדיג אז ס'איז נאך דא היינט אזא באגריף, און דאס וועט אים געבן די באגריף צו שטייגן העבער לויט זיין יעצטיגע מדריגה.

לאנדא

א
האַרציגן
מזל טוב!

לכבוד ידידינו, ראש לכל דבר שבקדושה
הר"ר יואל עפשטיין הי"ן
פטרון טהור עינים - חודש אדר

לרגל שמחת נישואי בתו
למזל טוב
עכ"ג הר"ר הערש אלימלך קליין הי"ו

זכות הגדולה של רבבות בני ישראל המתחזקים מדי יום ביומו בקדושה וטהרה תעמוד לימין הנדבן החשוב להתברך משמי מעל בכל מילי דמיטב. אמן.

זכות הדפסת הגליון
נתנדב לע"נ
הרה"ח ר' אהרן שאול
ב"ר אברהם יצחק
(סאנדעל) זצ"ל
יארצייט כ"ה חשון
זכות הגדולה של רבבות בני ישראל המתחזקים מדי יום ביומו בקדושה וטהרה תעמוד לימין הנדבן החשוב להתברך משמי מעל בכל מילי דמיטב. אמן.

ברכת
מזל טוב!
אל מול כבוד ידידינו היקר,
לבו ער לה' ולמען עם ישראל
הר"ר
ישראל
ווייסמאן
הי"ן
יושב ראש
"טהור עינים" ארץ הקודש
לרגל הכנסת בנו
לעול התורה והמצוות
ובעידנא דחדוותא נרומם על נס גודל זכותו לעמוד בראש מערכת טהור עינים בארץ הקודש במסירות נפלאה, לזכות את ישראל באמרות טהורות המאירים עיני ולבות אלפי בני ישראל, בגודל עניו קדושת ושמירת עינים, אשרי שלו ככה!

זכות מזכה
הרה"ג ר' מרדכי קרויס שליט"א
לרגל הולדת בנו למז"ט
הר"ר מאיר יודא טייטלבוים הי"ו
לרגל הולדת בנו למז"ט
הר"ר שלום יוסף מענדלאוויטש הי"ו
לרגל הולדת בנו למז"ט
הר"ר שלמה הארוויץ הי"ו
הר"ר יואל בערקאוויטש הי"ו
הר"ר יואל הערשקאוויטש הי"ו
הר"ר יואל לאנדא הי"ו
הר"ר שמחה דרעזנער הי"ו
הר"ר אהרן הערש וועבער הי"ו
הר"ר מנחם פישער הי"ו
הר"ר שמואל שפארן הי"ו

על הטוב יזכר
זכות 2000 גליונות
הר"ר חיים אלימלך לעבאוויטש הי"ו
לרגל הולדת בתו למז"ט
הר"ר חיים הערש שוואַרטץ הי"ו
לרגל אירוסי בנו למז"ט
לע"נ הילדה חי' ע"ה בת ר' שמשון ארי' שליט"א
תנצב"ה
זכות 1000 גליונות
הרה"ח ר' חיים בצלאל בלום הי"ו · הר"ר יואל פאגעל הי"ו לרגל הכנסת בנו לעול התוה"מ · הר"ר דוד בינער הי"ו לרגל הכנסת בנו לעול התוה"מ · הר"ר מאיר שפיטצער הי"ו לרגל הולדת בתו למז"ט · הר"ר יואל אקער בראג"א הי"ו לרגל הולדת בנו למז"ט · הר"ר שמעון זאב יאקאבאוויטש הי"ו לרגל תגלחת בנו למז"ט · הר"ר הערשל הערמאן הי"ו לרגל הולדת בנו למז"ט · הר"ר יואל בער נידערמאן הי"ו לרגל הולדת בנו למז"ט · הר"ר אברהם נחום מארמארשטיין הי"ו לרגל הולדת בתו למז"ט · הר"ר יחזקאל אברהם זאב מענצער הי"ו · הרה"ג ר' שמואל שלמה שפיטץ שליט"א · הר"ר אהרן משה מרדכי פריעד הי"ו · הר"ר יעקב קעסלער הי"ו לרגל אירוסי בתו למז"ט · הר"ר הערשל שוואַרטץ הי"ו לרגל הולדת בנו למז"ט · זכות הנדבן לרגל הכנסת בנו לעול התוה"מ
זכות הגדולה של רבבות בני ישראל המתחזקים מידי יום ביומו בקדושה וטהרה תעמוד לימינם שיזכו לראות רב נחת מיצאצי חלציהם ויתברך בכל מילי דמיטב אמן.

מזלא טבא
לכבוד ידידינו היקר
הרה"ח ר' משה פריעדמאן הי"ו
העומד לימינינו בכל עת ועונה
לרגל נישואי נכדתו למז"ט
לכבוד ידידינו היקר
הרה"ח ר' משה חיים גאלדשטיין הי"ו
העומד לימינינו בכל עת ועונה
לרגל שמחת הכנסת ספר תורה
לכבוד ידידינו היקר
הר"ר שבתי אבערלענדער הי"ו
העומד לימינינו בכל עת ועונה
לרגל אירוסי בתו למז"ט
לכבוד ידידינו היקר
הר"ר אברהם בר"ש ווייס הי"ו
העומד לימינינו בכל עת ועונה
לרגל הולדת בתו למז"ט
לכבוד ידידינו היקר
הר"ר יואל גרינהויט הי"ו
העומד לימינינו בכל עת ועונה
לרגל נישואי בנו למז"ט
לכבוד ידידינו היקר
הר"ר דוד יודא שפיטצער הי"ו
העומד לימינינו בכל עת ועונה
לרגל הכנסת בנו לעול התוה"מ

פארפאסט נישט דעם נעלעבנהייט!
גרויסע 'נסיעה גורל' וועט פארקומען קומענדיגן ג' וירא
מזכה נסיעה גורל
$25 לדיוידי
זכות בגורל: אלע 'מזכים' וואס האבן זיך אנגעשלאסן מיט א זכות שותפות פון 25 לחודש, אדער 300 אויפאמאל, וועלן בס"ד אריינגיין אינעם גרויסארטיגן גורל אויפן 7-טאגיגע נסיעה אינאיינעם מיט הרה"ח ר' יוסף חיים גרינוואלד שליט"א.
זמן הגורל: דער גורל וועט פארקומען דעם קומענדיגן חצי חשון, יום ב' פרשת וירא.
דער געווינער: דער געווינער וועט גימאלדן ווערן אויפן 'טהור עינים' ליניע, און אינעם גליון.
לשאלת הרבים: אויב זענט איר א 'מזכה' און איר האט נישט געטראפן אייער נאמען אויפן 'אשריכם צעטל' מיט אלע אנדערע נדבנים, מיינט דאס אז איר האט מנדב געווען און נישט גענאזט א מעטעדיש מיט אייער נאמען, אבער איר גייט נאר אלץ אריין אינעם גורל מיט אייער טעלעפאן נומער אדער אימעיל אדרעס.
זמן האחרון: אלע וואס וועלן זיך אנשליסן מיטן זכות 'מזכה' ביז זונטאג פרשת וירא, וועלן בעז"ה אריינגיין אינעם גורל.

אייער לעצטע שאנס! שליסט זיך היינט אן אינאיינעם מיט די העכער טריזענט שותפים וואס זענען מזכה אידישע קינדער איבער דער גאנצער וועלט מיט שמירת עינים! 845.999.4114